Vlaams Parlement

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 317
van **WILFRIED VANDAELE**
datum: 28 maart 2019

---

aan **KOEN VAN DEN HEUVEL**
VLAAMS MINISTER VAN OMGEVING, NATUUR EN LANDBOUW

Omgevingsambtenaar - Verslag

Voor elke beslissing van de vergunningverlenende overheid, zowel in eerste aanleg als in beroep, dient voorafgaand aan de beslissing een advies opgemaakt te worden door de bevoegde omgevingsambtenaar.

Het decreet betreffende de omgevingsvergunning bepaalt dat in het verslag de aanvraag getoetst dient te worden aan de beoordelingsgronden zoals die opgenomen zijn in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO), het decreet Algemeen Milieubeleid, het decreet Integraal Handelsvestigingsbeleid of het Natuurdecreet.

Voor de VCRO zijn die beoordelingsgronden opgenomen in artikel 4.3.1 en daarbij wordt een onderscheid gemaakt tussen vier elementen:

Paragraaf 1 met betrekking tot de verenigbaarheid met enerzijds de stedenbouwkundige voorschriften en anderzijds de goede ruimtelijke ordening. Dat eerste aspect - de verenigbaarheid met de voorschriften - wordt vaak de legaliteitstoets genoemd. Hierbij moeten we uiteraard ook rekening houden met de afwijkingsmogelijkheden voor bijvoorbeeld kleine afwijkingen (artikel 4.1.1) of de basisrechten zonevreemde woningen.

Paragraaf 2 bevat dan enkele elementen om de beoordeling van die goede ruimtelijke ordening te kaderen.

Er wordt ook nog verwezen in paragraaf 3 en paragraaf 4 naar de 25%-norm voor bescheiden wonen uit het decreet Grond- en Pandenbeleid en de bepalingen van het Bosdecreet. Maar daar gaat het mij vandaag niet om.

Ik wil even dieper ingaan op paragraaf 1, namelijk de dubbele toetsing die in het advies van de omgevingsambtenaar moet worden opgenomen. Zeker als het gaat over bijvoorbeeld de afwijkingsmogelijkheden lijkt dit belangrijk. Of vergis ik mij? Ik denk bijvoorbeeld aan situaties waarbij de ambtenaar in de legaliteitsbeoordeling tot de vaststelling komt dat er een afwijking is van de voorschriften, bijvoorbeeld qua bouwhoogte, en dan besluit: "Er is een legaliteitsprobleem, verdere beoordeling is niet vereist." Wat moet of kan de vergunningverlenende overheid dan doen? Zelf een motivatie schrijven?

1. Erkent de minister het probleem dat een gebrekkig verslag van de omgevingsambtenaar door het ontbreken van een toetsing aan de goede ruimtelijke ordening kan leiden tot een onrechtmatige beslissing?

2. Kan de minister bevestigen dat het verslag van de omgevingsambtenaar - en vervolgens natuurlijk ook de beslissing van de vergunningverlenende overheid - steeds beide aspecten verplicht dient te behandelen, namelijk de legaliteitstoets (de conformiteit met de voorschriften) en de goede ruimtelijke ordening?

KOEN VAN DEN HEUVEL
VLAAMS MINISTER VAN OMGEVING, NATUUR EN LANDBOUW

ANTWOORD
op vraag nr. 317 van 28 maart 2019
van **WILFRIED VANDAELE**

Een verslag van de omgevingsambtenaar kan zich beperken tot een toetsing aan de stedenbouwkundige voorschriften, waarin hij kan besluiten dat er strijdigheid is en daarom geen toetsing aan de goede ruimtelijke ordening doet.

Een voorbeeld: stel dat de gemeentelijke omgevingsambtenaar vaststelt dat het bouwen van een nieuwe woning op een onbebouwd terrein in natuurgebied niet kan, wat voor zin heeft een toetsing aan de goede ruimtelijke ordening dan nog? Of stel dat hij vaststelt dat men wil bouwen in de 30 meter bouwvrije strook langs de autosnelweg. Of stel dat een recente verkaveling zegt: eengezinswoningen verplicht, en men vraagt een appartementsgebouw. Een toetsing aan de goede ruimtelijke ordening heeft dan geen zin en werkt eerder verwarrend.

De Raad voor Vergunningsbetwistingen overwoog als volgt in arrest A/2014/0780 van 18 november 2014: De vaststelling dat een aanvraag strijdig is met stedenbouwkundige voorschriften waarvan niet op geldige wijze wordt afgeweken, dwingt het vergunningverlenend bestuursorgaan om een vergunning te weigeren. Artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, van de VCRO laat de bevoegde overheid geen ruimte om toch een vergunning te verlenen. Het motief dat het aangevraagde onverenigbaar is met de toepasselijke bestemmingsvoorschriften volstaat niet alleen om een vergunning te weigeren, maar verplicht daar ook toe.